

ARGUMENT

Dacă mă întrebați despre Băile Sărate Sângeorgiu de Mureș mă copleșește nostalgia amintirilor frumoase, amintirilor de succes și satisfacție profesională.

În 1971 după o reorganizare, ce m-a atins cu cruzime împreună cu familia și mai ales cu cei doi copii mici, am reușit să revin în Tg.-Mureș, dar cu locul de muncă la Băile Sângeorgiu de Mureș. Nu prea am știut multe despre ea, doar că exista, sunt băi sărate și nămol mineral. Dar am fost bucuroasă, pentru că am putut veni acasă și sta împreună cu familia mea. În toamna anului 1971, dl. dr. Kerestély János, directorul Spitalului Clinic Nr. 2. pe atunci, m-a dus la Sângeorgiu de Mureș mi-a arătat “noul” spital, care era de fapt o clădire veche de aproape 40 de ani, renovată, amenajată pentru o secție spitalicească a clinicii de fizioterapie din Tg.Mureș. Aici veți lucra- a spus. Văzându-mi uimirea era supărat.”Ce ai așteptat, un castel din basme?” întrebare. Orice este și va fi, aici voi lucra. A venit o asistentă de pe băncile școlii, Szkridon Judit, după câteva săptămâni și un asistent maseur Mihai Morar, asistente de specialitate fizioterapie prin rotație de la clinica “mamă” și am început internările. La început și bolnavii au fost consternați, că de ce sunt trimiși la Sângeorgiu de Mureș. Dar aceasta nu a durat mult. Vestea bună s-a răspândit printre bolnavi. Condițiile de cazare au fost bune, mâncarea a fost adusă de la bucătăria centrală a spitalului, tratamentele de fizioterapie au fost asemănătoare cu cele din clinica din Tg.-Mureș, iar plusul de băi sărate și împachetări de nămol specifice băilor din Sângeorgiu de Mureș, i-a mulțumit pe deplin. În 6 ani cât am condus această mică secție cu 20 de paturi, nu-mi amintesc să fi plecat un bolnav nemulțumit. Din punct de vedere profesional și eu m-am convins că aceste băi sărate au adăugat ceva în plus față de tratamentele de fizioterapie. Astfel am urmărit evoluția unor boli sub tratamentul combinat fizioterapie + băi sărate și împachetări de nămol și am

putut constata că boala artrozică a șoldului (coxartroza) prezintă o ameliorare subiectivă și funcțională mai importantă și mai de durată după tratamentul combinat la Sângeorgiu de Mureș decât după tratamentul la clinica “mamă”. De asemenea am constatat că acele stări posttraumatice (fracturi după imobilizări în aparat ghipsat) unde au dominat redorile articulare au evoluat mai favorabil și mai rapid la Sângeorgiu de Mureș decât la clinica de fizioterapie. Am comunicat aceste constatări la ședințele locale de comunicări precum și la Congresul de Reumatologie București în 1974. Practica zilnică, urmărirea bolnavilor mi-au arătat că aceste băi sub control medical și în condiții sanatoriale sunt bine tolerate și dau rezultate funcționale bune, nu rămân deloc în urma rezultatelor obținute la băi sărate renumite, ca Sovata, unde am avut ocazia să lucrez doi ani în perioada “reorganizată”. În clădirea aceea veche, cu probleme de apă și canalizare pe vremea aceea, totuși a fost o secție clinică de recuperare și fizioterapie cu o activitate bogată. Conf. Dr. Birek László apoi Dr. Szabó Pál au venit săptămânal la vizita mare, și dacă Dumnezeu le-ar fi dat o viață mai lungă, ar putea confirma cele spuse de mine.

În anul 1978 am fost mutată obligatoriu la Fizioterapia din Policlinica 2, dar această secție a mai continuat să funcționeze încă 5 ani, fiind definitiv închisă în 1983, odată cu deschiderea marelui Spital Clinic Județan.

Împreună cu Dr. Szabó Pál am avut foarte multe intervenții, demersuri, am scris multe memorii pentru a obține aprobările necesare în scopul dezvoltării acestei stațiuni valoroase. Drept urmare s-a și început construirea unui hotel-sanatoriu, dar nu s-a finalizat până în 1989, iar după aceea totul a rămas neschimbat.

Eu am continuat să lucrez la Policlinica Nr 2 apoi la Clinica de Fizioterapie din Parcul Sportiv Tg. Mureș, dar nu am uitat niciodată Băile Sângeorgiu de Mureș. Drept dovadă,

imediat după 1989, cum au apărut noile legi și am obținut toate aprobările necesare, în luna mai 1990 am deschis primul sanatoriu privat în acea clădire veche, încă o dată reamenajată. Am reușit să o mențin în funcțiune doar timp de doi ani și jumătate, până în toamna anului 1992, când deficitele financiare m-au obligat să abandonez. Și azi sunt convinsă că dacă aș fi avut o forță financiară mai mare sau dacă aș fi obținut ajutor din străinătate (care de fapt nu ar fi lipsit, dar ... și au fost totdeauna multe “dar” și “dacă”) această stațiune ar fi devenit renumită și nu numai în țară. Organizată și condusă cu profesionalism medical, cu un management eficient această comoară naturală ar da bogăție multor oameni suferinzi, pornind de la ideea că cel mai bogat om este cel sănătos.

Această stațiune, prin apa sărată complexă, ștrandul, nămolul rece și cald, anturajul și climatul plăcut, slujește atât prevenirea bolilor locomotorii, întărirea sistemului osteo-articular, cât și tratamentul precum și recuperarea funcțională ale acestor boli. De aceea este recomandat tuturor categoriilor de vârstă. Bineînțeles, ca oricare tratament are și contraindicațiile sale, de aceea fiecare individ trebuie să ceară sfatul medicului înaintea aplicării acestor tratamente.

Nu pot să termin fără să descriu visul meu despre Băile Sângeorgiu de Mureș. Am visat pe cele 14 hectare de teren un complex sanatorial pentru recuperarea bolnavilor reumatici și handicapați, cei sortiți la cărucior pentru toată viața, cu o grădină terapeutică, alei special amenajate, teren special de sport pentru ei. Pe partea cealaltă, un complex de agrement cu apă sărată și cu apă dulce, cu terenuri de sport și bazin acoperit de înot, toate cu scopul de a oferi tuturor cetățenilor zonei noastre geografice o posibilitate de mișcare, care este cheia sănătății fizice și mentale. Nici acum nu am pierdut speranța că cineva va realiza visul meu.

Dr. Nagy Valentsik Iren

medic primar de fizioterapie, specialist în reumatologie